

Aleksandra Cofta-Broniewska

Inowrocław - miasto

Informator Archeologiczny : badania 1, 218-219

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nawarstwienie z tegoż okresu odkryto również na południowo-wschodnim skraju platformy grodziska.

Badania będą kontynuowane w latach następnych.

I N O W R O C Ł A W -
- miasto

Katedra Archeologii Polski
i Powszechnej Uniwersytetu
im. A. Mickiewicza w Poznaniu

Badania prowadziła dr Aleksandra Cofta-Broniewska, w okresie od 15.V. do 31.VII, finansowała - MRN w Inowrocławiu.

Postulatem badawczym było natrafienie na wyraźne ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego. Z uwagi na brak jakichkolwiek konkretnych wskazówek, trzeba było zacząć od przeprowadzenia poszukiwań wstępnych-powierzchniowych lub wierceń geologicznych względnie też rowów sondażowych. Tymi pracami zwiadowczymi objęto obszar "Starego Miasta" od romańskiego kościoła N.M. Panny poprzez Rynek do kościoła św. Mikołaja, (st.: 2, 2a, 3a, 6a, 8a, 15, 16, 16a, 17, 18, 20).

Równocześnie też nadzorowano szereg prac ziemnych prowadzonych w granicach Inowrocławia przez różne instytucje państwowe.

W rezultacie zlokalizowano w obrębie Inowrocławia 5 osad wczesnośredniowiecznych. Na obiektach najciekawszych lub najbardziej zagrożonych rozpoczęto systematyczne badania wykopaliskowe. Wynikiem krótkotrwałych prac było odsłonięcie fragmentu osady przemysłowej datowanej na k. XI i XII w.n.e. Najwyraźniej uchwycony tutaj został zespół pieców do wytopu żelaza.

Równocześnie ekspedycja prowadziła także badania ratunkowe na odkrytej w czasie prac budowlanych na zapleczu Teatru Miejs-

kiego, osady średniowiecznej (st.19) uzyskując wiele cennych zabytków ruchomych wykonanych z surowców organicznych: drewna (talerze, beczułki, łyżki, kubki) i skóry (woreczki i fragmenty obuwia w tym 1 cały but z cholewą). Tutaj też odkryto kilka interesujących konstrukcji drewnianych (pomost na 50 słupach, piwniczki -magazyny i piwniczki - lodówki do przechowywania napojów. Przebądany fragment osady średniowiecznej stanowił zaplecze gospodarcze klasztoru OO Franciszkanów, mieszczącego się niegdyś na miejscu dzisiejszego Teatru.

J A R N I C E, pow. Węgrów

patrz okres lateński

K A Ł D U S I E, pow.Chełmno

Katedra Arch.Pol. i Powsz.

UMK w Toruniu

Badania prowadził Andrzej Kola, w okresie od dn.3.VIII do dn. 2.IX, finansowało - Toruńskie Towarzystwo Naukowe.

Grodzisko w Kałdusie oraz inne stanowiska archeologiczne z tej miejscowości znane są w literaturze archeologicznej i od lat stanowiły przedmiot zainteresowań wielu badaczy.

Celem badań było uzyskanie ogólnej orientacji w stratygrafii obiektu. W związku z tym założono trzy wykopy, każdy o powierzchni ćwiartki arowej. Wykopy zlokalizowane zostały w południowo-wschodniej części wnętrza grodziska i usytuowane wzdłuż pasa północ-południe.

We wszystkich wykopach pod warstwą humusu występowała warstwa osadnicza z okresu wczesnośredniowiecznego, mocno znisz-